

Tuần Báo Vô Vi

20 tháng 11 năm 2011

Số 56

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Đêm khuya Trời Đất biến động rầm rầm, Bé có ngủ được không ?
- 2) Thời tiết đang hoành hành dữ dội, tại sao ?
- 3) Người tu có điển quang thanh nhẹ, có cần phê phán người khác để được điểm hay không ?
- 4) Buổi chung sống hòa bình cùng các bạn đạo, Bé có rước nghiệp của bạn đạo hay không ?
- 5) Hôm nay là buổi chót của khóa Chung Sống Hòa Bình, Bé có vui không?
- 6) Người tu thiền Vô Vi cảm thấy bộ đầu rút mạnh tại sao ?
- 7) Làm sao Bé biết được khổ nạn của người đối diện sắp đến ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 14 tháng 4 năm 1993 1) Hỏi : Đêm khuya Trời Đất biến động rầm rầm, Bé có ngủ được không ? Đáp : Thưa, sự biến động của luồng điện âm và dương để cải tiến cuộc sống của mặt đất dần dần tâm linh tiến hóa, tùy theo duyên nghiệp thức tâm của chính nó, dừng tiến trong hành trình sẵn có, trong tự nhiên và hồn nhiên. Người tu thiền cảm thức được mọi sự việc đều do Trời Đất sắp đặt, hoàn cảnh tiến đến đâu chấp nhận đến đó. Kệ: Cuộc đời có có không không vậy Tiến hóa luân lưu sống mỗi ngày Có tối có sáng trong động tịnh Khai minh trình độ lý an bài.	Ngày 15 tháng 4 năm 1993 2) Hỏi : Thời tiết đang hoành hành dữ dội tốt, tại sao ? Đáp : Thưa, mỗi mỗi xuất hiện trên mặt đất một thời gian rồi sẽ bình an, đâu vào đấy không có gì đáng lo cả. Bé thường nói ồn ào rồi đâu sẽ vào đấy, sau tối lại sẽ sáng.. Kệ: Bình tâm học hỏi thức tâm an Trật tự cần khôn vẫn sáng ban Tinh đẹp do người tâm thức An vui thanh tịnh lại đàng hoàng.
Ngày 16 tháng 4 năm 1993 3) Hỏi : Người tu có điển quang thanh nhẹ, có cần phê phán người khác để được điểm hay không ? Đáp : Thưa, người tu có điển quang thanh nhẹ là do công hành pháp của người ấy, không cần phải phê phán người khác mà tự mang họa vào tâm. Điển là phát triển tới vô cùng không giới hạn, còn tu cầu xin và nhờ đỡ là chỉ giới hạn trong khuôn khổ quy định mà thôi, khó tiến đến trọn lành, thọ pháp dày công hành pháp thì sẽ đạt được kết quả tốt. Phật đã tự tu đạt thành, hơn gian muốn theo đường Phật đi, thì phải tự thực hành, nhiên hậu mới khai ngộ chơn lý tiến thân, Phật không có hộ phò người thế gian trần tục, nếu Phật hộ phò hơn gian tức là bán rẻ chơn lý vô sanh. Kệ: Công phu tự nguyện tu hành tiến Giải chấp phá mê giải nổi phiền Ai động mặc người tâm tự tại Chẳng còn bán loạn vẫn an yên.	Ngày 17 tháng 4 năm 1993 4) Hỏi : Buổi chung sống hòa bình cùng các bạn đạo, Bé có rước nghiệp của bạn đạo hay không ? Đáp : Thưa, Bé mách lời chơn lý cho bạn đạo tự giải nghiệp tâm, chứ Bé không bao giờ rước nghiệp vào thân, như những kẻ đã kể ơn với người tu. Tu là tiến hóa giải nghiệp chứ không phải tu là rước nghiệp. Tự cho mình là yếu hèn sợ trước xâm nhập, phương châm khứ trước lưu thanh thì sẽ không còn trước nữa. Kệ: Tu tâm giải tiến không còn trước Pháp Lý Vô Vi hiện thức liền Tự độ tâm hành tâm giải trước An nhiên tự tại sống triền miên.

Ngày 18 tháng 4 năm 1993 5) Hỏi : Hôm nay là buổi chót của khóa Chung Sống Hòa Bình, Bé có vui không ? Đáp : Thưa, Bé rất vui được tái ngộ nhiều tâm linh hướng thượng tự giải, cuộc sống rất có ý nghĩa trong thâm tình bạn đạo. Cuộc vui sắp chia tay, mỗi người sẽ trở về một nẻo để tự nuôi dưỡng tinh thần tu học, dứt khoát sự va chạm của tình đời đen bạc, tự tu tự tiến trong thanh tịnh. Kệ: Hương quê tiến hóa do mình chuyển Thật sự khai tâm trở lại hiền Gốc gác từ bi đồng chuyển chiêu Thành tâm tu luyện tự mình xuyên.	Ngày 19 tháng 4 năm 1993 6) Hỏi : Người tu thiền Vô Vi cảm thấy bộ đầu rút mạnh tại sao ? Đáp : Thưa, người tu Vô Vi bộ đầu được rút mạnh do Soi Hồn và Pháp Luân Thường Chuyển có hiệu lực chuyển hướng khai thông trí tuệ, thay vì điện năng bị giam hãm trong ngũ tạng rất dễ sân si, thiền nhiều sẽ đạt được kết quả tốt, không nên ăn quá nhiều và làm việc quá nặng, thường xuyên nhớ Nam Mô A Di Đà Phật trí tuệ sẽ càng ngày càng quán thông. Kệ: Diễn thanh chuyển hóa một vòng nhẹ Cảm thức tâm tư hướng một bề Niệm Phật trong lòng không ý động Sống trong thanh nhẹ tự mình về.
Ngày 20 tháng 4 năm 1993 7) Hỏi : Làm sao Bé biết được khổ nạn của người đối diện sắp đến ? Đáp : Thưa, khổ nạn sắp đến là người đã mất hết linh khí, tâm thức bất ổn, hay gây gổ và bực tức buồn phiền, cần khuyên họ ăn năn sám hối lo tu, cuộc sống sẽ từ từ khôi phục, nhiên hậu mới hiểu đạo là gì. Khi mất hẳn điện năng quân bình thì tam thức lúc nào cũng bối rối, cần gặp người sáng suốt để gỡ rối. Kệ: Tâm linh đau khổ bồi hồi động Khó thoát tâm linh rối một vòng Đời đạo không thành tâm động loạn Hành trình tắt nghẽn khó mà thông.	

Vấn Đạo Về Cha Kim II (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Bây giờ tôi đặt cô Ba là Ngọc Hoàng số ba không bằng tôi qua. ... (nghe không rõ).

Thầy: Đặt mà ăn chung gì đồ đó là đồ bỏ, kinh doanh đồ bỏ.

Bạn đạo: Vì cô du côn dữ hén.

Thầy: Cái nhiều chừng nào thương nhiều chừng này.

Bạn đạo: Thưa ông Tám dùng cái danh từ nếu mà kinh doanh là không ... (nghe không rõ) ... như vậy luồng điển cô Kim xuống xưng danh là Ngọc Hoàng thì sao.

Thầy: Thầy kệ, mình chỉ nghe, tôi nói nghe âm nhạc có sao.

Bạn đạo: Mình cũng chấp.

Thầy: Đâu có chấp! Nếu mình chấp, không được mà chính Ngài cũng không cho mình chấp. Nói... người thì có danh xưng vậy mà rốt cuộc rồi hạ màn đâu có gì. Có cái điển thanh đi làm việc cho điển thanh thôi.

Bạn đạo: Nói vậy rồi luồng điển thanh trên đó dù là luồng điển Ngọc Hoàng mà xuống trần này qua cái xác thể này cũng thấy bị lệch lạc nhiều quá ông Tám, không có còn cái toàn năng của vị đó nữa.

Thầy: Làm sao toàn năng được. Cái toàn năng là đối với người thanh, người biết Ngọc Hoàng thì Ngọc Hoàng mới sử dụng toàn năng, hiểu chưa? Người không biết luật mà xử luật cái đó ăn chung mẹ gì, thấy chưa? Còn cái ông luật sư gặp ông tòa này ông sử dụng đúng, thấy không? Còn ông này không biết mà sử dụng gì. Cũng như điển chạy vô cái máy này mà cái máy này nó cũng âm thanh ra nó hát nhưng mà thằng cha kỹ sư nó nói cái này nó hư chỗ nào rồi, biết rồi, nhưng mà cũng xài được thôi để nó xài đi, nó cũng là máy cassette ở đó, cũng hát được cũng nhảy tưng tưng được nhưng mà nó không hay. Nó có phân biệt ở chỗ đó thôi.

Bạn đạo: Ông Tám nói sau này mấy chục Ngọc Hoàng xuống nữa tại sao xuống chỉ nhiều dữ vậy ông Tám.

Thầy: Thế gian này biết bao nhiêu người.

Bạn đạo: Nhưng mà mỗi chức vị khác nhau tại sao người nào cũng Ngọc Hoàng hết trơn vậy.

Thầy: Vậy mà Ngọc Hoàng hết.

Bạn đạo: Xưng Ngọc Hoàng hết hả ông Tám.

Thầy: Cũng không xưng Ngọc Hoàng, không xưng Thượng Đế thì ai nghe nó nói chuyện.

Bạn đạo: Cha Kim có nói chỉ có mình Cha Kim được xưng.

Bạn đạo: Cha Kim có nói chỉ mình ta là được quyền xưng là Ngọc Hoàng thôi, không có ai được xưng.

Thầy: Đây rồi không thiếu gì xưng. Tôi biết ... biết mấy Ngọc Hoàng rồi, một Ngọc Hoàng ... (nghe không rõ) ... đi bán đồ bán đặc. Cái ông đó, ông làm Ngọc Hoàng mà thiếu nợ đây nhà đó rồi ông đi xin tiền mất rồi.

Bạn đạo: Thưa ông Tám như vậy thì trong những cái lúc mà Cha qua cô Kim đó gặp chung chung bạn đạo thì luồng điển chỉ xuống một phần thôi. Khi mà gặp riêng ông Tám trong một cái nơi riêng giữa ông Tám với cha đó có lẽ xuống..

Thầy: Ngon lành, ngon lành lắm bởi xác trong tim đen dữ lắm chửi tao nát xương. Nói hay lắm à. Nói rồi mình sáng hết cả con người, ổn định ghê lắm, không phải đùa giỡn đâu. Nhưng mà ở đời vậy đó thầy kệ nó giới nào cũng Ngọc Hoàng sao cũng được. Nhưng mà đối với người có trình độ rồi phải nghiêm chỉnh như y, muốn lời thôi với y không được. Người chưa có trình độ thì nghĩa là chửi y, mắng y, xách cái ly liệng y cũng không sao, nhưng mà có trình độ phải bái phục, bởi vì y nói những cái chuyện khác không phải nói như mấy người đây. Nếu cần trình độ mình được tiến là y cho xuống nhiều hơn, thấy xuống rõ ràng, mà thấy đưa mình lên rõ ràng. Gây lộn nhiều cái cũng như là muốn sắp chém với nhau vậy đó, ăn thua đủ tới vậy. Đây, ăn thua ăn chung gì, rồi chấp cái êm ... hay ở chỗ đó. Trời ơi! Ta thử đủ hết trời.

Bạn đạo: Hôm trước Cha nói ông Tám có bị phạt một lần.

Thầy: Có chứ, gây lộn mà. Phạt là lên, phạt là lên.

Bạn đạo: Ông Tám có nói phạt ông Tám, ông Tám được sáng hơn.

Thầy: Chửi Cha mà, chửi Cha để phạt, gây lộn với Cha.

Bạn đạo: Thưa ông Tám vậy sau này có một luồng điển Ngọc Hoàng nào mà xuống mà sáng suốt và cao hơn cô Kim nữa không?

Thầy: Cũng thấy sau này nó cũng có chia nhiều cái, cái cao là tùy theo trình độ hiểu biết thôi, không có thể nói trước. Theo nhận xét của tôi thì đi tới đó cũng quá mức rồi đối với thể gian. Còn sau này nó có những xung danh Ngọc Hoàng mà nó bằng môn tả đạo. Mày đương ăn bánh mà nó chỉ cái miệng mày đừng sững ăn không được, cái đó có nhiều người theo lắm, nhưng mà cái đó không được. Mày đương ăn bánh mà nó chỉ cái miệng đứng không có cục cựa được, làm được, bằng môn tả đạo cũng xung danh Ngọc Hoàng, cũng ông chó ai.

Bạn đạo: Độ giới đó hả ông Tám.

Thầy: Độ giới đó những người nhiều mê tín, nó khác. Cho nên, tôi đã nói rồi tất cả mọi người là ta, ta là mọi người, thấy không? Tất cả đều là Ngọc Hoàng, các con xuống đây mê muội mà thôi. Cho nên đừng có mê tín và đừng có theo cái xác nào, chỉ nghe chơn lý mà tu thôi, bỏ cái đó qua một bên, rõ ràng như vậy đó, mình lo tu, lo thiền thôi. Con người mà thiền, không phải dễ được thiền, con người hết sức kiên nhẫn và gặp nhiều sự trắc trở mới chịu thiền thôi, phải chịu thiền.

Bạn đạo: Thưa ông Tám giải thích cái danh từ Kim Thân như thế nào mới được gọi là Kim Thân trên thể gian.

Thầy: Ở thể gian này Kim Thân không phải dễ cũng phải qua nhiều cuộc điều luyện mới tới Kim Thân, tuyệt thực mới Kim Thân, mà lúc đó ăn thanh khí điển và lúc đó sẽ ẩn luôn luôn ở trong một cái miền nào đó không có được ra đây. Cái đó không phải dễ, phải có một thời gian minh.

Bạn đạo: Như đây thì Cha gọi là xác thân cô Kim bây giờ là Kim Thân Ngọc Hoàng Thượng Đế gì cũng là đúng.

Thầy: Đương Kim chứ.

Bạn đạo: Kim Thân chứ không dùng đương kim.

Thầy: Chưa Kim Thân được rồi, còn ăn cơm.

Bạn đạo: Thưa một luồng điển của bình xạc hơi Nguyễn Văn Mùa nói ông Tám cũng là Kim Thân đặc quả vị tại thể như vậy thì Kim Thân ông Tám bây giờ có đúng với danh từ ông Tám vừa giải thích.

Thầy: Cái đó là đương kim mà Kim Thân của mấy người hiểu là khác. Kim Thân là bất hoại đời đời, còn Đương Kim là khác cũng như chữ Kim người ta sử dụng khác.

Bạn đạo: Thưa ông Tám cha Mùa có nói ông Tám cần phải chết một lần nữa phải không ông Tám.

Bạn đạo: Tôi nghĩ cái phần điển chánh của ông Tám sẽ vào đó là phần chót và lúc đó thì...kể tiếp hả ông Tám, giới thiệu về ông Tám, kể tiếp không? Nói thời cuộc về ông Tám nhiều lắm, chắc ông Tám biết rồi không cần nói.

Bạn đạo: Thành ra bữa tối đó luồng điển Cha xuống, Cha nói: Cha đánh đòn con. ... (nghe không rõ).

Bạn đạo: Tại vì trước khi về Nha Trang một lần chót Cha tiết lộ hết tất cả cho biết thành ra hôm đó nói cũng mấy tiếng đồng hồ nói hết tiền thân, rồi hiện thân rồi tương lai của ông Tám nữa, biết hết rồi ...

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Tới giờ phút đó mới biết.

Bạn đạo: Ông nói ông Tám bây giờ ở dưới là ông Tám đang tu đó. Ông Tám đang tu qua một cái khóa mới. Như vậy, về thiên cơ thật ra Lương Sĩ Hằng cũng biết mù mờ thôi về tiền thân cũng vậy, cũng chưa có biết rõ ràng bằng Cha. Thành ra ông Tám tới giai đoạn sau này lúc mà chết một lần thứ nhì nữa là tất cả phần chánh phần hồn ông Tám xuống thì lúc đó mất hoàn toàn hết tất cả thì lúc đó ông Tám có một địa vị khác hơn. Lúc đó ngài ngồi ghế giữa.

Bạn đạo: Ông Tám, ông Tám nói chuyện ông Tám rầy ông Ba Nhỏ, ông Tám có nói rồi bây giờ tao chưa có đất luyện võ.

Thầy: Vô dụng võ chi địa.

Bạn đạo: Muốn gặp tôi khó lắm chứ ông Tám không có võ ngực xưng cái gì hết. Còn cô Kim có cá tánh đó ông Tám, bao giờ cô Kim cũng sau này biết ta là ai, xưng ghê lắm. Còn ông Tám có cái hay đó. Nguyễn Văn Mùa cũng vậy ông Tám có một cái nhỏ nhẹ hết sức ông Tám. Ông bình phẩm cha Kim.

Thầy: Nói mà không biết, nói làm gì.

Bạn đạo: Nói làm gì. Bây giờ y biết hết rồi, ông Tám nói đi ông Tám.

Thầy: Không cần thiết. Tôi đã nói tùy theo trình độ nhưng mà hòa với nó để học là để cho nó học, học thì hai người học thì hai người biết. Cho nên, hòa với tất cả và học nơi tất cả. Cái câu đó quan trọng lắm đời đời kiếp kiếp sau này phải cải tạo vì cái câu đó, không có dùng cái lối tu xưa nữa, hòa với tất cả và học nơi tất cả là cái đường lối này vững tiến đời đời không bị kẹt và không có kẻ thù, thấy không? Chớ người nào mới tu, rồi nói tôi tu cái pháp này ma quỷ nào dám tới, tôi đuổi ma nhưng nó con ma

ngồi chình ình, nó nói nó đuổi ma. Mà cái đó là đối với thể xác đời luôn luôn nó vậy. Hồi mới tu tôi cũng vậy đó thôi, nói tu soi hồn là được rồi. Tới mà gặp thằng nào tà, cứ niệm Phật ngó ngay ở đây đuổi ma mà đuổi khi gì mình ma ngồi đồng đây mà đuổi gì? Con ma kia nó còn dữ hơn nữa, thấy không? Nhiều người lắm ở chỗ đó. Nhưng mà bây giờ cho những siêu lý để thấy học, học hòa với tất cả và học nơi tất cả. Cái đó mới là quan trọng, tiến bộ và cái đạo không bao giờ bị kẹt và tròn tu, không bị kẹt.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, hôm bữa ở nhà Vũ Anh thì có luồng điển thứ hai qua bình xạc hơi có xuống gặp bạn đạo nói chuyện thì bà Bảy có hỏi câu thắc mắc như thể này không biết tại sao lúc này tự nhiên bà ngồi công phu lại tuột giờ, không được như hồi trước. Bà kể ra thì bà nói rằng: bà trì chú Quan Âm rồi Địa Mẫu tùm lum tà la hết. Thì phần điển qua bình xạc hơi Nguyễn Văn Mùa có nói rằng như vậy là cái chú đó thuộc Địa Tiên nếu con không khéo con đi lạc qua tà môn tả đạo.

Thầy: Đúng, việc ở đây cũng vậy vậy.

Bạn đạo: Như vậy cái chú đó đâu có cần thiết đối với Vô Vi.

Thầy: Đâu có cần, bà sợ quá bà làm bậy. Ta dặn bao nhiêu công chuyện đó thôi, tu mà còn sợ.

Bạn đạo: Như vậy trình độ bà mở bộ đầu được nhẹ rồi tại sao lại không ổn định được cái tâm mà phải sợ tới nổi trì chú.

Thầy: Bà mở, mở một phần thanh điển để giáo dục bà thôi, chớ chưa có làm gì được, cũng lần quản trong bản thể thôi, vậy chớ còn học nữa, rồi hai ba năm sau bà nói chuyện khác nó đổi hết, nó bỏ. Hồi xưa, bà dựa vô trong cái căn bản đó bà tiến, bước lên mấy nấc thang đó. Thì bây giờ bà không muốn bỏ, bà tu như vậy thì bà chậm, cứ đi trở lộn xuống coi nấc thang cũ hoài làm gì, đi lên luôn đi; rồi sau này độ lại. Có gì đâu thắc mắc, tôi thấy không có gì thắc mắc. Cũng như thằng Hồng ở dưới thắc mắc, tôi, hồi đó tôi đọc sách tôi mê ông Tám lắm mà giờ tôi gần ông Tám rồi tôi thấy không có gì đâu! Nó không có gì đâu! Rồi tôi quất một chập, nói bây giờ thấy làm sao? Thấy hơn trong sách. Hơn rồi hả? Thấy chưa? Thấy điển chưa? Dạ con thấy rồi, hơn trong sách. Thương ông Tám lắm! Nó cứ dòm mặt tôi hoài.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 13/08/1978)

Tiền và Hậu Đại Hội Du Hành Đạo Pháp 2011 tại Siêm Rệp, Cam Bốt

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp năm 2011 được tổ chức tại Siêm Rệp, Campuchia từ ngày 20 đến 26 tháng 9. Đa số người tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp ở nước ngoài khởi hành chuyến đi dự Đại hội từ Việt Nam bằng xe buýt. Ba dì cháu tôi cũng bắt đầu từ Thủ Đức một đêm trước ngày khởi hành bằng xe buýt đi qua Siêm Rệp, Campuchia.

Sau cuộc đàm thoại với cô thư ký của khách sạn Đức Vương trên đường Bùi Viện về số người ở và giá cả; tôi xin giữ phòng một đêm, từ 6 giờ chiều 19 đến sáng sớm hôm sau. Thay vì cảm ơn tôi, cô thư ký khách sạn nói: "Cháu biết cô không phải là người ở đây."

Tôi hỏi:

- "Người ở đây là ... sao cô?"
- "... Dạ, là cô ở nước ngoài về đó ... Cháu nghe giọng nói của cô nên cháu biết".
- "Vậy sao, ... để tôi lên, gặp cô xem lời cô nói đúng hay sai, nhé".
- "... Dạ, mấy giờ cô lên?"
- "khoảng 6 giờ chiều, vì 7 giờ có thêm 3 cháu đến ăn cơm chung với ba dì cháu tôi tại khách sạn".
- "Ồ, tiếc quá cô ơi, 5 giờ cháu nghỉ làm rồi; thôi, mai sáng cháu gặp cô".
- "Mai sáng ba dì cháu tôi rời khách sạn lúc 5 giờ 30 rồi".
- "Ồ, 7 giờ sáng cháu mới làm. Như vậy cô không ăn sáng được, để cháu bớt cho cô ba phần ăn sáng \$3 đô la".
- "Tôi làm gì có Đô la; cô tính tiền Việt ra là bao nhiêu, cộng thêm tiền ăn tối của ba người khách để tôi chuẩn bị tiền sẵn".

Sau một cơn mưa, mọi người lại ra đầy đường Bùi Viện. Tiền ba cháu về lại Thủ Đức, ba dì cháu tôi đi bộ ra đường Phạm Ngũ Lão tìm địa chỉ văn phòng của hãng xe buýt sẽ khởi hành 6 giờ sáng hôm sau. Thật bất ngờ, chưa đầy 5 phút đi bộ ra đã thấy văn phòng du lịch nằm ngay góc đầu đường Phạm Ngũ Lão. Đứng quan sát chung quanh, thử tìm xem xe nào ... trong số mấy chiếc đậu bên kia đường nơi có bãi đậu xe rất rộng xong, ba dì cháu thông thả đi bộ

về lại khách sạn. Trên đường về, dọc hai bên đường có bán nhiều loại chè, bắp trái, khoai lang nướng, chuối bọc nếp trộn nước cốt dừa nướng. Khói nghi ngút bay thơm khi cô bán hàng đổi tay quạt bếp than lia lia. Thấy một anh Tây Ba Lô đứng xếp hàng mua được trái bắp nướng xong, còn ra hiệu cho cô bán hàng quét thêm mỡ hành, tôi chỉ biết đưa ngón tay cái lên ra hiệu, ý nói: Ngon nhất ...

Chắc anh ta biết tôi không nói được tiếng Pháp, nên chỉ gật đầu cười ...

Cháu Tuấn nói: "Cháu biết hai dì thích ăn khoai lang nướng, để cháu mua 3 củ, ba dì cháu mình ăn thêm..."

Sáng sớm hôm sau bước thấy đường đi ra bến xe sạch hơn, tuy vài nơi còn nước đọng. Vừa đi vừa hít không khí trong lành của buổi sáng sớm yên tĩnh. Thỉnh thoảng có vài chiếc xe gắn máy chạy chậm trên quãng đường từ khách sạn ra bến xe buýt, ba dì cháu kéo xách tay ra bến xe chưa đến 5 phút. Thật ngạc nhiên; mới 5 giờ 30 sáng, mà người tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đã đứng đầy đường trước văn phòng chưa mở cửa. Ánh đèn đường sáng đủ cho tôi nhận ra nhiều gương mặt quen thuộc của bạn đạo từ nhiều nước và tiểu bang đến. Nhiều nhất là bạn đạo đến từ Nam California, Texas, Portland. Đi một vòng qua từng nhóm, tôi hỏi bạn đạo ở đâu mà đến sớm thế. Mỗi người vừa nói tên khách sạn vừa chỉ về mỗi hướng khách sạn tọa lạc khác nhau ... bao quanh địa điểm khởi hành. Hèn chi mà không ... gặp nhau đêm trước. Đứng ngoài trời Sài Gòn mát lạnh giữa một nhóm bạn đạo đã quen từ lâu, tay bắt mặt mừng, Cười nói huyền thuyên, hỏi thăm nhau như sợ không còn cơ hội gặp lại nhau nữa, đã để lại cho tôi những hình ảnh, cảm giác và ấn tượng đẹp khó quên, khó diễn tả. Ngay cả trên gương mặt của những người thân của cả trong và ngoài Việt Nam cũng tỏa ra niềm vui hồn nhiên, tự nhiên của tình người cùng Thầy, cùng Pháp.

Một tiếng đồng hồ trôi qua thật nhanh, mọi người đã lần lượt lên xe buýt ngồi đầy. Xe còn dư vài ghế để dọc đường đón thêm vài bạn đạo. Anh lơ xe nói

xe sắp dừng cho hai người già và một người trẻ lên. Sẵn dịp, có ai quên giấy tờ cần về nhà lấy không ...??? Có một cô phía ghế sau lên tiếng cho cô ta xuống kêu Taxi đưa về lấy giấy tờ. Tôi nhìn theo ... lại là một cô nhanh nhẩu nhất ở Nam California. Sau đó nghe nói cô đang ngồi trên xe buýt thứ # 2, vì trên đường về nhà, cô lại tìm ra giấy tờ dưới đáy giỏ, nên Taxi vòng lại ... đuổi theo xe buýt. Một nữ bạn đạo lên tiếng xem có ai trẻ, khỏe ngồi tại mấy hàng ghế phía trước chịu nhường ghế cho bác Bích 90t và chị Hón 80t không? Cuối cùng anh Quát (tóc cũng bạc rồi) và cô ngồi cạnh nhường 2 ghế hàng thứ ba.

Xe lăn bánh khoảng hơn một tiếng sau, thì người hướng dẫn du lịch cầm micro tự giới thiệu, chào mọi người. Anh ta nói hầu hết hướng dẫn viên du lịch từ Việt Nam qua Cam Bốt là người Campuchia đã học tiếng Việt 4 năm, nói chuyện lưu loát mới được tuyển dụng làm cho công ty du lịch. Anh ta nói thêm rằng người Campuchia không thích nghe ai gọi họ là người Miên. Sau nhiều câu chuyện về lại lịch gốc gác ông bà mấy đời trước của cha mẹ là thế hệ thứ mấy nên anh ta phải đi học lại tiếng Việt. Nhiều người đã nghiêng đầu lắc lư nhắm mắt (ngủ, niệm Phật) theo vận tốc của xe buýt, nên xe qua Trảng Bàng và Củ Chi hồi nào cũng không hay. Xe ghé trạm đồ xăng, mọi người nghỉ giải lao, ăn uống giản dị, xong lại lên xe đi tiếp.

Còn 1/2 đường đến Siem Rệp, một anh đại diện Ban Tổ Chức Đại Hội Du Hành Đạo Pháp nhắc nhở mọi người về chương trình sắp tới. Một vài bạn đạo ngồi gần dãy ghế tôi ngồi, nói chuyện về Đức Thầy Lương Sĩ Hằng thời gian còn trẻ, Thầy có qua Campuchia làm việc nhiều lần. Cặp mắt tôi nặng trĩu mà chưa muốn ngủ, cứ nhìn quang cảnh hai bên. Đất hai bên đường của nước Việt Nam mình không còn là đồng ruộng như cách nay 40 năm nữa, mà nhà gạch, nhà lầu ba tầng, hàng quán san sát nhau. Đang suy nghĩ mông lung, tiếng anh hướng dẫn du lịch thử Micro: "Bụp Bụp" ... kéo tôi về hiện tại: " Xin kính chào ...Thưa quý khách, biên giới hai nước đã gần kề. Đây cột mốc Mộc Bài. Mời quý khách nào chưa đưa giấy tờ và \$25 đô la, xin đưa ra trước khi xuống xe, đi bộ vô văn phòng trạm Kiểm Soát, rồi chờ lên xe sẽ đậu trên đất Campuchia. Ai cần đi rửa mặt cho tỉnh táo nhìn cảnh của đất nước

láng giềng thì cứ thoải mái, chúng ta còn nhiều thì giờ trước buổi cơm chiều".

Ngồi chờ trên đất Campuchia, một số người trò chuyện về mấy sông bài nổi tiếng bên kia đường ... đã làm tan cửa, nát nhà bao gia đình người Việt mê làm tiền dễ dàng. Người thì nói về bữa chú ngày xưa của người Campuchia. Người khác khen thuốc bó của người Cam Bốt rất hay. Ai bị trật gân, đau nhức, khó ngủ, lăn thuốc bọc trong vải nấu cho sôi trong một nồi thuốc khác. Cầm bọc thuốc nóng trong bao tay cách nhiệt, lăn trên chỗ đau vài lần là bốt hay giảm đau. Nhiều thầy chữa bệnh bên Việt Nam qua Campuchia lấy thuốc đều đều mỗi tháng. Anh hướng dẫn du lịch nói to lên: " Quý khách nhìn xem người ngồi kế mình đã lên xe chưa. Nếu đầy đủ số khách, chẳng bao lâu chúng ta đến nhà hàng ăn bao bụng, có múa hát, rồi về thẳng khách sạn 5 sao". Hai bên đường đất trống rộng mênh mông, dân Campuchia còn nuôi bò thả ngoài đồng ăn cỏ. Nhưng vì năm nào cũng có mùa nước lên cao, ngập nước khắp nơi, nên bò phải ăn cỏ khô trong mấy tháng lụt. Dân Campuchia hiền hòa, chỉ muốn kiếm tiền đủ sống, chứ không tham vọng làm giàu. Người giàu nổi tiếng bên Campuchia lại là một người đàn ông Việt Nam.

Mọi người im lặng trên đường đến khách sạn 5 sao. Chắc tại ăn bao bụng - 50 món - no quá. Anh hướng dẫn du lịch hỏi: " Có quý khách nào muốn đi đầm bóp tối nay, xin đưa tay lên. Giá \$10 đô la một người, bao xe đi về."

Mọi người xếp hàng lấy bảng tên, quà lưu niệm, chìa khóa phòng xong, hẹn gặp lại buổi khai mạc.

Sáng ngày 21 tháng 9, 2011 là ngày khai mạc Đại Hội Du Hành Đạo Pháp. Như bao nhiêu Đại Hội trước, thời tiết rất tốt đẹp, khô ráo.. Đa số bạn đạo mặc quần áo trắng trong số 218 bạn đạo có mặt ngày đầu tiên của Đại Hội. Mọi người ngược nhìn hình Đức Thầy cười treo trên tường giữa sân khấu cách khoảng đều đặn với bàn bày hoa và ngũ quả với nét mặt vui tươi như Đức Thầy vẫn hiện diện bằng xương bằng thịt.

(còn tiếp)

Kính Chào Quý Vị & các bạn,
Mát

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 5 tháng 5 năm 1973

Chí nguyện tâm hành chơn lý giải
Quy nguyên chơn trạng tự an bài
Hành thâm khắc phục thâm tâm tiến
Vượt khỏi trần gian đảo pháp đài

Gắng tu sự thể an bài
Âm dương thứ tự phân hai nẻo đường
Âm thời phụ thuộc lo lường
Dương thời phát triển tạo gương thể tình
Thế gian cấu tạo thân hình
Thiên đàng minh giải sự tình đa đoan
Khai thông trực chỉ một đàng
Không không mà có chàng nàng vui tươi
Hồn khôn gặp vía tươi cười
Vía khôn hỗ trợ hồn thời tiến tu
Tu trong cõi tạm phân bù
Tiền căn sai lạc tiến tu sửa mình
Kiếp này gắng sửa đẹp xinh
Hồn không tái tục cơ hình tiêu tan
Quy nguyên chơn cảnh rõ ràng
Vô sanh vô tử là đàng Vô Vi
Không không tiến hợp thức thì
Không theo diêu động quy y pháp tràng
Thượng ngươn sắp xếp mở màn
Đón người thiện chí thiên đàng giao du
Tự tu vượt khỏi mê mù
Tâm ta thức giác vượt ngu thể tình.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

ĐỊA NGỤC DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Ba Mươi Sáu

ĐẠO ĐỆ LỤC ĐIỆN

BẢN BẠC VỚI BIỆN THÀNH VƯƠNG

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 6 tháng 8 năm Đinh Tỵ (1977)

Thơ

Nhất niên dung dị hựu Trung Thu
Tảo khởi dạ miên mang bất hựu
Bạch phát thêm tân nhân dĩ lão
Thương sanh cấp tảo bả tâm tu.

Dịch

Một năm qua lại Trung Thu
Tỉnh giấc nửa đêm sâu mịt mù
Thân chóng già nua đầu chóng bạc
Người đời mau sớm hướng tâm tu.

Tế Phật: Một năm thăm thoát lại đến dịp Trung Thu rồi, ngày tháng qua đi như nước chảy, Trung Thu năm ngoái quý đường phụng chỉ viết sách Địa Ngục Du Ký, chớp mắt đã gần một năm. Một năm chưa sinh đêm ngày vất vả để soạn sách đã lập được kỳ công, đời người ngắn ngủi, cổ nhân có câu: “Nhân sinh thất thập cổ lai hy” (kiếp con người mấy ai sống tới bảy mươi tuổi). Trước mắt chúng ta tuy khoa học phát triển nhưng người đời có câu: “Nhân sinh thất thập phương khai thủy” (Đời người bắt đầu ở tuổi bảy mươi). Trời sinh ra con người vốn không giới hạn tuổi tác, chỉ vì con người tham dục, tình khí thần bị phá tán quá nhiều cho nên tình khí thần sớm bị hư đi. Do đó mà người đời đã tự tìm con đường chết, cho nên khuyên thế nhân

sớm tu thân, dưỡng tinh thần thì có thể hưởng được tuổi trời. Bữa nay chuẩn bị đạo âm ty. Dương Sinh mau lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa thầy chẳng hay bữa nay mình đi thăm chốn nào?

Tế Phật: Ngũ Điện đã thăm qua rồi, hôm nay chúng ta sẽ đến thăm Lục Điện, con hãy ráng lên tinh thần.

Dương Sinh: Nhiệm vụ đạo âm ty để quan sát tình hình đã hoàn thành một nửa, con cũng cảm thấy yên tâm.

Tế Phật: Bất luận làm việc gì, nếu giữ vững niềm tin ắt sẽ đi tới thành công. Nhiệm vụ đạo âm ty là một nhiệm vụ nặng nề nhưng sẽ hoàn thành một cách tốt đẹp. Mau lên đài sen vì thời giờ eo hẹp.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng, xin ân sư khởi hành.

Tế Phật: Đã đến nơi, mau xuống đài sen.

Dương Sinh: Các quan viên thuộc Đệ Lục Điện đã ở trước mặt. Các vong hồn tụ tập ngoài điện khá đông, chắc là đã tới giờ thăng đường. Minh Vương đang ngồi ghế chánh án tự nhiên tuyên bố rút lui khiến các vong hồn nhón nháo trở mắt nhìn.

Tế Phật: Biện Thành Vương cai quản Đệ Lục Điện đã thân hành xuống thăm nghênh tiếp, Dương Sinh mau theo ta đến ra mắt.

Dương Sinh: Thưa tuân lệnh. Xin ra mắt Biện Thành Vương cùng chư vị Tiên Quan. Thưa tôi là môn đệ của Thánh Hiền Đường thuộc Đài Trung tên là Dương Sinh. Thấy trò chúng tôi phụng chỉ viết sách nên hôm nay tới đây thu thập tài liệu cùng bằng chứng để khuyên đời. Vạy kính mong Minh Vương giúp đỡ chúng tôi phương tiện.

Minh Vương: Mau đứng dậy, chớ quá lễ độ. Rất may từ lâu đã nghe Thánh Hiền Đường tích cực phổ biến đạo giáo, công lao khuyến đời rất lớn. Trung Thu năm ngoái bản điện đã tiếp được Ngọc chiếu, biết rõ quý đường sẽ phụng chỉ soạn sách Địa Ngục Du Ký cho nên hôm nay mới tới đây. Xin mời Tể Phật cùng Dương Sinh vào trong nghỉ ngơi.

Tể Phật: Xin đa tạ. Biện Thành Vương tiếp đãi quá ân cần. Dương Sinh, chúng ta mau theo Minh Vương vào trong.

Minh Vương: Tiên Quan mau dâng trà tiên mời hai vị.

Tiên Quan: Xin tuân lệnh. Kính mời nhị vị dùng trà.

Minh Vương: Xin Tể Phật và Dương Sinh chớ khách sáo, cứ dùng trà tự nhiên.

Dương Sinh: Xin cảm tạ Minh Vương, thứ trà này thế gian không có, hương vị nó ngọt mát rất thông cổ hạ đàm.

Minh Vương: Thứ trà này chỉ là trà thô thôi. Vật nào hiếm thì quý, cho nên có cảm giác như vậy. Hôm nay hai vị tới thăm tôi rất đổi vui mừng. Thế đạo trần gian chông chênh thật là khó nói, đến đức Ngọc Hoàng lòng cũng rất đổi ưu sầu, bởi vậy đã đặc chỉ cho quý Thánh Hiền Đường soạn sách Địa Ngục Du Ký. Người đời không tin là sau khi chết sẽ bị truy lục xuống các ngục ở âm ty để chịu khổ. Bởi vậy mới đặc biệt ra lệnh cho Tể Phật đưa hồn phách Dương Thiện Sinh xuống âm phủ quan sát, để tìm hiểu những kẻ phạm trần sau khi chết xuống âm phủ, họ phải chịu những hình phạt như thế nào. Và đàn cơ tại dương gian do Ngọc Hư đồng tử dùng pháp nhãn truyền chân, đem việc Dương Sinh thăm âm phủ thấy những gì, hình phạt ra sao, dùng đàn cơ giáng bút tả rõ sự thực. Tin rằng cuốn sách này sau khi xuất bản có thể độ được rất nhiều người. Hiện thời dương gian tin vào khoa học miệt thị quỷ thần, phát sinh giết chóc, gian dân, trộm cướp. Thế nhân chỉ biết ưa theo vật chất tranh giành lợi lộc, chỉ chực nhắm mắt hờ của luật pháp để tránh né. Họ

cho rằng pháp luật sơ hở nên có thể mạo hiểm phạm pháp, do đó xứ nào cũng thấy luân lý bại hoại, đạo đức suy đồi thực rất đáng thương, âu cũng chỉ vì quá tham lam hưởng thụ vật chất mà phát sinh ra những điều bất lương. Ngày nay nhìn thấy tình thế dương gian như vậy tôi rất đau lòng. Phàm những kẻ không tin quỷ thần, nghiệp quả báo ứng nên mới dám ngang nhiên làm loạn, sau khi chết không có một kẻ nào trốn thoát được hình phạt ở địa ngục. Cho nên nói rằng: “*Thiên võng khôi khôi sơ nhi bất lậu*” (Lưới Trời lồng lộng thưa mà không lọt) chính là lẽ đó. Tôi cai quản Lục Điện tên lớn kêu là Đại Địa Ngục, phàm những kẻ đến Đệ Lục Điện để thụ hình đều đã qua Đệ Ngũ Điện chịu thống khổ rồi. Cho nên tên lớn Đại Địa Ngục là chịu hình phạt qua mười sáu tiểu địa ngục. Người đời đã làm thương tổn lẽ Trời, những kẻ không giữ quy củ đạo đức đã phải chịu những hình phạt quá nặng nề thâm. Dương Sinh khi trở lại dương gian nên khuyên người đời tu tâm dưỡng tính, an phận giữ mình. Hôm nay hai vị tới địa ngục quan sát tôi rất hoan nghênh. Những tội hồn tới đây chịu hình phạt không giống nhau, người đời phải biết rõ là phạm vào trường hợp nào phải lo tự xử trước lấy mình. Mời hai vị dùng thêm trà.

Tể Phật: Bữa nay thời giờ đã trễ, chúng tôi xin mạn phép để dành tới ngày khác sẽ trở lại thăm tiếp các ngục.

Minh Vương: Vậy thì hay lắm, hân hoan chờ ngày quý vị trở lại thăm. Ra lệnh văn võ bá quan hàng ngũ nghiêm chỉnh tiễn chào quý khách.

Dương Sinh: Xin đa tạ Minh Vương đã thiết trà tiên cùng ban những lời vàng ngọc vô cùng khích lệ. Thời giờ đã trễ, chúng tôi xin mạn phép cáo từ.

Tể Phật: Dương Sinh chuẩn bị lên đài sen.

Dương Sinh: Con đã sẵn sàng, xin ân sư trở lại Thánh Hiền Đường.

Tể Phật: Đã về tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

